

Ch ng 16

Chiêu Minh u h n m th Ba M i Ba, Kinh B c V ng l i d ng lão t ng c a o T ng Quân D ng T c H ng và Thanh Y n c m u Tây Nam quân tr n áp Tây Y n, l y danh ngh a bình qu c d p n n kh i binh, th ng l nh n m v n Kinh B c quân áp sát Chiêu Kinh, nh ng l i t nhiên bi n m t t i An D ng, sau ó n mình né tránh m i s c n tr , âm th m xu t hi n t i ngo i thành Chiêu Kinh, th n bí nh có s c m nh k di u nào ó tr giúp.

Chiêu Kinh xu t hi n m t c nh t ng k l tr c gi ch a t ng có: Ch huy tr ng phòng th kinh thành và c c u môn u cáo b nh, ch huy th ng l nh c m quân không i u ng c c m v quân, bách tính hoan thiên h a, v n quan lo l ng s hã, võ t ng th xem xét tình th , tin n Kinh B c V ng c th n l c tr giúp truy n i t ng ngõ ngách trong thành...

Kinh B c V ng ng i trong quân doanh, không nh ng không ti n ánh kinh thành, còn không ti p ki n b t k ai, ngay c M c Dã L c Mai ang tr ng th ng ch a bình ph c c ng t ch i, mãi n khi có thánh ch truy n n. Chiêu Minh mùa h n m th Ba M i Ba, m ng Chín tháng Sáu, tân hoàng k v , ch nh n tri u c ng, i niên hi u thành T nh Bình, i xá thiên h , s sách x ng t ng Viêm V .

T nh Bình mùa thu n m th Nh t, V c tuy t chi u c u hòa c a Tây Y n, ích thân lãnh binh ánh gi c. Mùa xuân n m sau, Tây Y n bình nh, cùng v i Nam Vi t li t vào b n lãnh th i Viêm. T ó tr i, hai bên Tây Nam Viêm Qu c không còn có chi n tranh.

Xuân qua, h n, thu v ...

Mi Lâm c m th y mình ã ng m t gi c r t dài, khi m m t ra, ch th y ánh sáng hoàng hôn m áp, hoa xuân ph y khung c a. Nàng hít sâu m th i, c m nh n h ng th m ngào ng t, c th d ch u v n ph n.

úng lúc nàng v n còn quy n luy n chi c gi ng m, khuôn m t t i c i c a i Vu xu t hi n tr c m t, khi n nàng b ng nh ra m i chuy n.

Thì ra ngày mà M Dung C nh Hòa lên ng i Nam Vi t, i Vu tr c m t M c Dã L c Mai nh c n chuy n thân m t gi a Mi Lâm và M Dung

C nh Hòa, nh ng t u n cu i M c Dã L c Mai c ng không h ch t v n h n, th m chí c ng không có chút bi u hi n gì là không vui. Lúc này Mi Lâm c ng nh n ra M c Dã L c Mai nh t nh s ra tay v i mình, n u không v i tính khí c ng li t c a nàng ta sao có th ch p nh n c. C ng v i vi c th i gian sau ó nh n th y c s khô c n d n c a c th , khi n Mi Lâm l n u tiên trong i c m giác c mùi v c a cái ch t qua t ng h i th . H n n a, M Dung C nh Hòa không có m t, Thanh Y n c ng không có m t, ai có th ng n c n M c Dã L c Mai gi t h i m t ng i ã không còn s c ph n kháng nh nàng. Vì v y, nàng ã bi t ch c ch n mình khó lòng qua kh i ki p n n này.

N u nh ã không tránh c cái ch t, sao nàng ph i gi làm thánh n ? Nàng t nh n mình c i này ch a t ng làm vi c t t gì, c ng không bi t nh ngh a chính xác c a vi c t t là gì. Nh ng c m t ý ngh vô hình nào ó d n ng khi n nàng th u rõ m i chuy n, nàng hi u c tâm t h n dành ình, hi u r ng tâm t y b th t c h n lo n này ng n c n, cái tâm t mà h n rõ ràng ph i t b nàng nh ng l i không th buông tay. Nàng ngh , n u nh nàng c th này mà ch t i, h n nh t nh s r t th ng tâm, có l còn có th tr m t thành thù v i ng i mà sau này s bên t ng tr h n.

Ng i s p ch tr i còn gì mà so o n a, ch ng l ph i khi n ng i s ng tí p t c day đ t vì mình? Vì th , nàng quy t nh làm m t vi c mà nàng t nh n là vi c t t. Nàng âm tr ng th ng V ng phi t ng lai c a h n, h n nh t nh s h n nàng. H n nàng c ng t t... dù sao c ng h n ngày ngày bu n bã kh au.

Mãi n giây phút ý th c hoàn toàn m t h t, Mi Lâm k th c v n ch a hi u, b n thân sao có th kh c kho i lo l ng t tên kh n n n nh M Dung C nh Hòa, s h n au n, s h n th ng tâm, s h n cô n s h n th t v ng...

n bây gi t nh l i, nàng c ng ch a hi u. ng nhiên, i u nàng càng không hi u là, b n thân mình t i sao có th t nh l i.

“ i Vu?” Nàng g ng mình mu n ng i d y, phát hi n có chút m t m i, toàn thân x ng c t c ng ng c nh r t lâu r i m i c ng v y.

i Vu cúi mình t g i lên u gi ng, sau ó giúp nàng ng i t a lên.

“Nàng ng m t n m r i.” i Vu nói. M t n m, gi ng i Viêm c a h n chu n nh v y, ch b ng m y câu n gi n ã k l i h t ti n nhân h u qu cho Mi Lâm nghe.

Ban u h n kh i d y tính c trong c th nàng là vì mu n tri t tr s ch Quân T c , ng th i giúp nàng có th làm ch n i l c c a mình. N u không, cho dù là Quân T c ã tr h t c ng gi i h t c thì v i m t c th y u t nh v y nàng c ng ch ng ch u ng c bao lâu. Ch tr i c u l i, hay nói cách khác là phá h y r i tái sinh, nói gì i n a, chính xác là ph i khi n nàng ch t i

m t l n, sau ó m i có th l i d ng tính c c a Quân T c trong tâm m ch giúp nàng h i sinh. Vì v y, m c dù h n có phát hi n ra đ nh c a nàng c ng không ng n c n, ch yêu c u Vi t T n nhanh chóng a thi th năng r i kh i v ng ph .

Vi t T n ng nhiên không hay bi t gì. C u ta ch bi t Mi Lâm thích sát M c Dã L c Mai, lo s M Dung C nh Hòa truy c u cho nên l y tr m thi th c a m t thi u n m i ch t c nh ó r i hoán i qu n áo v i Mi Lâm, t o m t ngôi m gi . Không ai ng làm không c n th n b ng i nhà thi u n ó phát hi n ra, i kh p n i tìm ki m. K t c c M Dung C nh Hòa công thi th trên l ng i ngang qua tr n nh c a nhà ó, b h nh n ra m i d n n s vi c th này.

Sau khi phát hi n ra Mi Lâm có th ch a ch t, M Dung C nh Hòa t ng tr i qua i bi i h r t nhanh ph c h i l i lý trí. H n không nói không r ng quay tr i Kinh B c v ng ph , c ng không h i Vi t T n v tông tích c a Mi Lâm mà t ng k t u k , cho ng i theo dõi hành tung c a Vi t T n.

Vi t T n còn ngây ngô ch a bi t tin s tình ã b i l , sau khi c u ta c m giác M Dung C nh Hòa ã t m quên i chuy n này m i lén lún i tìm Mi Lâm, n i c a nàng vì th mà b phát hi n.

M Dung C nh Hòa c ng không d t dây ng c , m i n khi o t c thiên h m i a i Vu và Mi Lâm n trong m t ình vi n hoa xuân ang n r . Mi Lâm v n say trong gi c ng dài, h n l i bôn ba trên sa tr ng. Bây gi thiên h bình nh, Mi Lâm c ng úng lúc t nh l i.

ng nhiên, chuy n c a M Dung C nh Hòa, i Vu v n ch a nói cho Mi Lâm bi t, h n ngh nh ng chuy n ó không c n n mình ph i k . Song h n nói v i Mi Lâm ình vi n này là n i b n mùa hoa xuân u khoe s c.

Không ng mình có th s ng l i, tuy r ng không c ng m nh c nh ng c m giác qu th t tho i mái h n r t nhi u. Không, không ph i là tho i mái h n nhi u, mà là toàn thân ã không còn th y khó ch u n a.

“Quân T c có còn?” Mi Lâm h i. i v i th h i nàng ch u không ít kh n n, nàng lúc này c ng không bi t nói sao. i Vu c i, “ ng nhiên không r i, giây phút lúc nàng t nh l i, nó c ng bi n thành m t ng sinh c n trong kinh m ch nàng r i.”

Mi Lâm trút c n i lòng, ch c m th y tho i mái ch a t ng có. Ngo nh ra nhìn v khung c a c ch m hoa, gió xuân len l i qua t ng song c a s th i vào, mang theo s m áp riêng bi t c a mùa xuân bao b c c n phòng, ôi môi nàng c ng t t m m c i.

H n tr thành Hoàng r i... Thì ra h n mu n làm Hoàng . Nàng ngh , b o sao h n nh t nh mu n l y M c Dã L c Mai, b o sao h n nh t quy t không

mu n mình làm thế t . i khái c ng không có Hoàng nào l i l y m t ng i thân th và a v th p hèn nh nàng làm thế t c . Nh ng t i sao h n v n gi nàng l i n i ây?

Mi Lâm t nhiên c m th y bu n phi n. Bây gi thiên h c ng là c a h n, v y ch ng ph i h n càng thêm ngang tàng bá o hay sao?

M Dung C nh Hòa tuy t i không th a nh n b n thân s hã i khi g n ng i con gái mình th ng. Tuy t i không.

V a xong bu i tri u s m thì th y h v c a Miên Xuân Uy n n i Mi Lâm ng i bên ngoài i n Thái Hòa, h n gi t mình, ch s Mi Lâm x y ra chuy n gì, mãi n khi nhìn th y s c m th v ó t i c i h n h m i yên tâm. Sau khi nghe tin nàng ã t nh, h n n tri u ph c c ng không k p thay ch y nhanh v phía Miên Xuân Uy n.

Miên Xuân Uy n không trong cung, n u nh h n m c nguyên tri u ph c mà i nh v y, e r ng s có nhi u chuy n phi n ph c x y ra, Thanh Y n th y không th ng n c n c h n, ch ành v i vàng phái ng i chu n b xe ng a.

Th nh ng sau khi M Dung C nh Hòa n Miên Xuân Uy n, ng tr c c a phòng Mi Lâm b i h i lúc lâu, h n quay l ng i ra.

Thanh Y n ng bên c nh ng c nhiên, mãi sau m i phát hi n ra h n mu n i thay y ph c.

Sau khi M Dung C nh Hòa bình nh xong Tây Y n v n kinh thành, ngoài lên t o tri u ra thì ph n l n th i gian trong ngày u Miên Xuân Uy n, vì v y y ph c ngày th ng c ng có m y b .

n lúc M Dung C nh Hòa thay xong m t b áo dài màu lam ng bên ngoài c a phòng Mi Lâm thì bi t không th kéo dài th i gian n a, b t giác th m nh m th i, cu i cùng c ng y c a b c vào.

Trong phòng ch có m t mình Mi Lâm, nàng v n gi ng nh tr c, ng r t say. M Dung C nh Hòa h i ng ngàng, trong phút ch c, nh ng c ng th ng hân hoan v a nãy li n tan bi n, thay vào ó là bi th ng b i ph n. H n ti n l i g n, nh nhàng ng i xu ng c nh gi ng, a tay ra vu t ve khuôn m t g y gò c a Mi Lâm, sau ó d u dàng hôn lên trán nàng.

Mi Lâm b ánh th c, m màng m m t, không ng r ng nhìn th y m t c nh t ng mà su t i nàng c ng không th quên.

“Chàng khóc gì ch ?” Nàng ch c m th y k l . Ng i này lúc li t toàn thân nh h ng n tính m ng c ng có th nói v i nàng nh ng l i r t cay nghi t, th m chí nàng còn không nh n i h n ta ã t ng c m th y bi th ng bao gi hay ch a. Khuôn m t au n này... nàng... nàng v n ang n m m ch ng?

Mi Lâm lên ti ng h i, úng lúc nam nhân ang quy n luy n trên khuôn m t g y gò c a nàng, khi n h n s ng s giây lát, sau ó b t ra nh g p ph i i u gì áng s , v i vàng quay m t i.

Mi Lâm d i d i m t, t t ng i d y. Nàng m i t nh l i không lâu, lúc tr c có t c ng m t lát nh ng v n c m th y r t m t m i nên l i n m xu ng ng thêm. Không ng lúc t nh ã l i nhìn th y h n. ... là h n, m th n mà t tr c n gi nàng ch a t ng ch ng ki n.

Th c t thì trong c m giác c a nàng, hai ng i h không g p nhau ch h n hai m i ngày k t lúc M Dung C nh Hòa lên ng i Nam Vi t n tr c khi nàng gi ch t, c m giác xa cách không n n i quá lâu.

“Nàng nhìn nh m r i.” Quay m t l i, M Dung C nh Hòa v n ung dung nh th ng ngày, v t tích c a n c m t không còn n a, ch có i u m t v n còn chút , gi ng nói c ng còn chút khàn khàn, th hi n r ng h n ang c t l c ph nh n s th t.

Mi Lâm nhìn ra s h i h p và kh n tr ng không th che gi u trong nét m t bình t nh c a h n, ngh giây lát c ng không mu n nói ti p nh ng l i nh n m t s th t khác, v i vàng b c xu ng gi ng.

Tuy r ng nàng t cho r ng ng tác c a mình là v i vàng g p gáp, nh ng d i con m t c a ng i bên c nh thì l i ch m ch p g ng g o vô cùng. M Dung C nh Hòa chau mày, ti n lên m t b c ôm l y nàng.

“Nàng nh làm gì?”

Mi Lâm gi t mình, nàng v n nh xu ng hành l v i h n, dù gì h n bây gi c ng là Hoàng , nh ng không ng hành l còn ch a k p ã b ôm l y. D i tình hình n m ngoài đ ki n này nàng quy t nh gi v ngâ ngô.

“Ng lâu quá r i, thi p mu n ra ngoài i d o.”

M Dung C nh Hòa nghi ng nhìn nàng, tuy r ng không h n là tin nh ng c ng v n l y ra t trong t qu n áo m t chỉ c áo choàng lên ng i nàng, sau ó ôm nàng i ra ngoài.

“Aiz, thi p có th t i c.” Nàng có ôi chút b c mình, dù sao nàng c ng âu ph i m t ph nhân không th c ng. Nh ng tr c khi m mi ng, nàng không bi t nên dùng t gì x ng hô. Tên? V ng gia? i n h ? Thánh th ng? Hai t tr c thì không th g i r i, hai t sau l i làm nàng c m th y không quen l m, làm sao c ng không th c t thành ti ng.

M Dung C nh Hòa m t ti ng nh ng không buông nàng ra, th m chí ôm càng ch t h n, ch t n m c nàng có th c m nh n rõ ti ng tim p m nh c a

h n. Nàng làm sao có th bi t c trong lòng h n ngh r ng, tr m có th vác thi th r a nát c a m t cô gái h n ch c ngày, có l nào không c ôm nàng nhi u h n chút n a? T t nhiên, chuy n ó r t x u h , h n tuy t i s không cho nàng bi t.

Khi i vào trong hoa viên, d i dần t vi h n nàng ng i vào chi c gh quý phi mà chúng nô tài v a m i bê ra, lúc này h n m i ch u buông tay.

Mi Lâm làm sao có th n m n i, nàng l i b t ng i d y, nh ng phát hi n không có giày, nàng ngậy ra m t lúc sau ó nhè nh gi m chân lên t m th m tr i phía d i.

M t lát sau, có ng i em giày n. M Dung C nh Hòa c m l y cúi xu ng nh i giày cho nàng nh ng nàng h t ho ng v i vàng thu chân l i. Ng ng u lên thì nhìn th y ng i em giày n là Thanh Y n, h n ta v n nh ngày tr c không có gì thay i, nàng nhìn h n m m c i.

Thanh Y n g t u áp l i, trong m t hi n rõ v vui m ng.

“Thanh Y n, ng i v cung em t u ch ng n cho tr m.” M Dung C nh Hòa nói gi ng tr m l ng, ng khí có chút gì ó không vui.

Mi Lâm quay l i, th y h n ta v m t xám x t t ý ph t lòng. Không th không nh n ra lúc h n x ng “tr m” l rõ v uy nghiêm. Kho ng cách gi a h n và nàng d ng nh ngày càng xa, m c dù th c ra ch a h g n nhau, nh ng s th c v n khi n nàng c m th y bu n lòng.

“Chàng... làm Hoàng r i?” i Thanh Y n r i kh i, nàng m i nhìn nam nhân ang ng i tr c m t, h i m t cách nghi ng v s th t ã quá hi n nhiên. “ .” M Dung C nh Hòa l nh lũng áp l i m t câu, v i tay ra kéo chân i giày vào cho nàng.

Lúc này Mi Lâm c ng ng i, mu n t ch i l i không dám. Nh ng nàng th y v m t h n r t bình th ng, g n nh c m th y làm Hoàng không có gì là to tát c , càng c m th y vi c m t v vua ích thân i giày t cô gái c ng ch ng có gì là hoang ng. Ngh m t h i sau nàng cho r ng t m th i c coi h n nh Kinh B c V ng gia ngày tr c, bèn h i: “V y chàng làm Hoàng thì nh ng l i nói ngày tr c còn tính không?”

M Dung C nh Hòa d ng l i m t lát, d ng nh ang ngh xem mình ã t ng nói nh ng gì, l p t c tr l i: “B c h u th ó trong phòng c a nàng, bây gi nàng và Thanh Y n không còn quan h gì c .” Nê ng c g p h n ta là c i m t cách ng a m t nh v y.

Mi Lâm ch p nh ôi m t, i h n ti p t c nh ng h n không nói thêm l i nào n a, n khi i xong giày cho nàng m i ng d y.

“V y... còn gì n a? Có ph i thi p có th r i kh i ây b t c lúc nào?” Cu i cùng nàng c ng không nh n n i h i. Nàng ch a t ng ngh h n s l y mình, c ng nh ch a t ng ngh s còn bên c nh khi h n kh e m nh.

M Dung C nh Hòa nghe v y, s c m t i bi n, nh ng r ng c i này nàng s mãi ng say nh v y. H n s , s m t ngày nàng t nh l i tóc h n ã b c tr ng u, lúc ó không cách nào ch m sóc cho nàng c.

“ m?” Mi Lâm không c t nhiên h i c a qu y, h n ôn nhu mà bi th ng nh v y th t làm cho nàng có chút không quen.

“M c Dã T ng quân không hài lòng ta lên ngôi Hoàng , cho nên t quan ngao du s n th y.” M Dung C nh Hòa xi t ch t cánh tay, không cho nàng l n x n, ti p t c nói. L i này v a nói ra, ng i trong lòng qu nhiên tr m t nh l i.

Trên th c t lúc kêu g i T ng o Quân chung s c thu ph c các n c lân bang, M c Dã L c Mai ã nhìn ra đã tâm c a h n, nàng ta i v i tri u ình l i m t m c trung thành, c ng không mu n h n gánh vác t i m u ph n trên vai thiên c bêu danh, cho nên khi h n phá c tr n c a Nam Vi t, nàng ta ã âm th m i theo, th c ra mu n l i d ng c tr n kia làm cho h n b thân sa tr ng, b o toàn thanh danh c a h n. Nh ng n khi th c s vào tr n c , nàng ta t nhiên h i h n m i có chuy n x thân mình c u h n, vì c này ch có h n và Th p Th t K bi t, i v i ng i ngoài h n ch nói vì c nàng ta ã x thân c u mình mà thôi. i th là t lúc ó, ho c có th là s m h n, sau khi h n v kinh c ng không y nh ng l i ã nói tr c kia t ch c i hôn r c nàng ta vào ph . i u này khi còn trên chi n tr ng M c Dã L c Mai ã s m d c m hai ng i không còn kh n ng. Nh ng tính cách nàng ta quy t oán l i hi u th ng, làm sao cam nguy n b i d i tay m t n t a v th p kém, cho nên m i c n c , ngã v không, gi t Mi Lâm đi t tr h u h a, sau ó m i hâm nóng l i tình c m c a h n. Dù sao hai ng i c ng ã dùng d ng m i n m, tình c không r c ng n c ng không ph i không có kh n ng.

Chính vì v y khi nghe tin Mi Lâm k ám sát M c Dã L c Mai nh ng không thành, ng c l i còn b h g c, th c ra h n ã hi u t t c . Ch có i u, hi u c là m t chuy n, th a nh n l i là chuy n khác. Xét i xét l i chuy n này, s tình u do h n d ng lên, h n n a Mi Lâm c ng còn s ng, nên sau khi h n lên ngôi Hoàng c ng không ti p t c truy c u n a. Tuy nhiên v M c Dã L c Mai, thành thân là không có kh n ng, cho nàng ta ti p t c trong tri u làm quan c ng không th . May m n tính tình nàng ta tr c gi c ng li t l i cao ng o, c ng không mu n tr c m t h n cúi u, vì v y ch ng t quan r i i, tuy nhiên thân ph c a nàng ta v n trong tri u t n tâm h t s c. “Là chàng b t n t ng i ta ph i không?” Mi Lâm ch m rãi nói. Nàng ngh M c Dã L c Mai b i ch c ch n có liên quan n cái ch t c a mình, nam nhân này...nam nhân này t i sao không bi t i t t m t chút v i ng i con gái yêu mình...

M Dung C nh Hòa c i ra ti ng, trên nh u nàng th dài m t chút, nói: “Tr nàng ra, ng i khác cho ta b t n t ta c ng không thêm.”

C m giác ng a ngáy truy n n, Mi Lâm kh run lên, c m th y b n thân mình th t s không ng con ng i bá o này là Hoàng c, vì th hít vào m t h i. Nàng a tay dùng s c y h n ra.

“Chân tê, thi p mu n i b m t lát.” Nàng kh nói.

M Dung C nh Hòa bi t nàng ph i ho t ng nhi u m t chút m i t t, c ng không c n nh ng v n c n th n l ng cho nàng, s nàng không c n th n b ngã.

Mi Lâm b t c d, c m th y b n thân mình không ph i lo i ng i quen h ng th s che ch c a ng i khác, nh nói mát h n hai câu l i b ng nhiên nhìn th y chi c túi h ng màu h nh trên eo h n.

“Cái này nhìn quen m t quá!” Nàng a tay ch m vào, khi nhìn th y chi c ng tâm k t th t xiêu xiêu v o v o kh i ó là không có kh n ng. Nàng không bi t n t t cùng h n suy ngh gì. Nh ng c ng may x a nay nàng là ng i d thích ng trong m i hoàn c nh, h n n a n i ây c nh s c không t i, l i có r t nhi u ng i quen bi t nên nàng c ng không m y ý.

Nh ng lúc nhàn r i, nàng bèn tìm vi c gì ó làm. Hôm y ang ng i trong phòng khâu giày, M Dung C nh Hòa không bi t b kích ng gì mà á v ng c a, trong lòng ôm m t con chó nh lông xù tr ng nh tuy t gi ng nh l y lòng a n tr c m t nàng.

“Xem ta mang cho nàng cái gì ây.”

nh m t Mi Lâm c ng ch ng h t ra hi u k , c ng không l y làm h ng thú, th n nhiên nói: “Chó, thi p c n chó làm gì?”

Gi ng nh b ng i ta d i t gáo n c l nh, M Dung C nh Hòa u tiên là ng n ra, sau ó gi n n tái m t. “Nàng không c n?” H n ngh r ng m i cô gái u thích nh ng con v t nh , lúc tr c A i ôm con ti u h ly ó luy n ti c mãi không ch u buông tay, vì v y m i ra l nh b t m t ti u qu c dâng lên con chó nghe nói là có dòng máu hoàng th t cao quý này, ch mu n làm nàng vui lòng, không ng c nàng l i d ng d ng nh th .

Mi Lâm l c u, cúi xu ng ti p t c khâu giày. Ý b th t b i, M Dung C nh Hòa h i o não, m t tay túm l y con chó nh nhét vào lòng Mi Lâm, “T ng cho nàng, nàng ph i ch m sóc nó cho c n th n.” Con chó nh nh m t con sâu ng , cu n tròn l i không thêm ý xem ch nhân có c n mình hay không. Mi Lâm ho ng s , cu ng quýt d ng khâu tránh âm ph i ng i khác. Nàng ng ng u nhìn nam nhân tính tình b c ng kia, b t c d nói: “Bây gi n thi p còn c n ng i khác ch m, làm sao ch m c nó.”

“V y ta cùng ch m v i nàng.” M Dung C nh Hòa h ch c m tr l i, v m t hàm ý ban n.

Mi Lâm không nh n c kh c i, “N u chàng thích, t ch m m t mình là c, kéo thi p vào làm gì? Thi p l i không thích m y con v t nh cao quý này.” M t mình h n cao quý ã là quá v i nàng r i, thêm m t con chó cao quý n a ch c nàng ch u không n i.

M t M Dung C nh Hòa en l i, c m th y cô gái này th t không bi t phân bi t, nh ng h n th t s không có cách nào n i gi n c v i nàng, ch còn cách ng m b hòn làm ng t. o m t nhìn th y th gi ó trong tay nàng, h n c m lên h i: “Nàng ang làm gì v y?”

Mi Lâm th dài, th t không hi u c m t ng i làm Hoàng t i sao có th i gian nhàn r i su t ngày âyqu y nhi u nàng, làm cho nàng ng i yên m t lúc thôi c ng không c.

“Thi p nhìn th y giày c a Vu mòn s p không i c, vì v y nh làm cho huynh y m t ôi.” i v i kh n ng khâu vá c a mình nàng th c ra c ng không dám tin t ng, nh ng c ng bi t Vu không ph i là ng i quá ý nên m i dám làm.

M Dung C nh Hòa nghe xong máu d n h t lên u, hét: “T i sao nàng không khâu cho ta?” Ch có cái túi h ng là h n o t c t tay k khác.

Mi Lâm im l ng, nàng nh n l n u tiên làm túi h ng cho h n, nh ng l i t ng nói có th bây gi h n ã quên, nh ng v i nàng, cho dù bôi xóa th nào c ng không có cách quên i c.

“Ta ang h i ó, t i sao nàng không khâu cho ta?” M Dung C nh Hòa v a lén lút gi t o n th t nút u ch , v a không cam lòng h i. Nói th nào h n c ng là nam nhân c a nàng, không lý nào nàng làm cho ng i khác mà không làm cho h n.

Mi Lâm th dài, ch vào ôi giày th ng ng c nh ng ng i th khéo léo tinh t làm ra trên chân h n, nói: “Thi p n công không gi i, giày c a chàng làm không c. Hu ng chi nói v giày chàng có khi i không h t, làm sao còn i n phiên thi p làm?” Nàng có làm h n c ng không i c, hà c gì ph i phí công phí s c.

“Làm sao so sánh v i nhau c?” M Dung C nh Hòa m t h ng nói, “Dù sao nàng ch c phép khâu cho ta, c a Vu ta s phái ng i khác chu n b .” Nhìn ôi giày trong tay nàng vì u ch tu t ra mà l h ng ngày càng l n, lúc này h n m i v a lòng, ng n ý nh khâu l i t u c a nàng b ng cách t ch thu em i, làm Mi Lâm ng n ra, m t lúc sau m i gi t mình t nh táo l i.

K t qu tr c ti p c a vi c này ó là ngay hôm sau, i Vu, m t ng i ch a bao gi ý chuy n n m c l p t c có giầy i c i không h t.

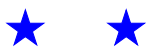
Mi Lâm ng nhiên không khâu giầy cho M Dung C nh Hòa. V i thân ph n c a h n, n u nh i giầy nàng làm lên tri u hay i âu ó, nh t nh s b ng i khác c i chê. tránh h n nhìn th y l i òi nàng làm cho, nàng c ng không tùy ti n làm nh ng may vá thêu thùa ó n a, th là c ngày ch bi t i i l i l i trong vi n, ngh xem sau này nên làm th nào.

T u n cu i, nàng c ng không ngh r ng s có ràng bu c gì v i h n. Tr c ây không th , bây gi ng nhiên càng không th . Tuy r ng tâm t c a h n ngày càng rõ ràng. H n hình nh không có ý nh t b nàng. Danh ph n gì ó, nàng ng nhiên không mu n so o, ch là sau này qu th t cam tâm l i bên c nh h n, nhìn h n l y thêm nh ng ng i con gái khác sao?

Mi Lâm ch t th y m h . N a i ng i nàng u nh n nh c ch u ng, ch ng l sau này l i ph i ti p t c nh n nh c? Ng m nhìn mây tr ng quy n l y ng n núi ng xa, l n u tiên nàng c m th y khó quy t nh vì s d u dàng và bi th ng c a h n.

“Cô n ng, có ng i mu n g p cô n ng.” ng ng ng sau truy n l i. T sau khi nàng t nh l i, ng v n bên c nh h u h , i khái có l là vì tr c ây c ng t ng Kinh B c h u h nàng.

Mi Lâm h i gi t mình, nàng ngh không ra mình còn có ai là c nhân. Ngo i tr Vi t T n b M Dung C nh Hòa l a i Nam Vi t tu luy n b n thân thì m i ng i nàng bi t t khi t nh d y u g p qua c r i, h n n a theo tính khí th ng nhóc ó âu có ch u ng i bên ngoài. V y thì là ai ch ?

 i trong ình là m t ph n trung niên. ó h n là m t ng i t m trong vi c ch m sóc b n thân, lông mi thanh nh n, tóc c ng c c t l i r t ch nh t , y ph c tuy r ng có chút c k , nh ng có th nh n ra c ng ch a m c n m y l n.

Bà ng i m t lát r i l i ng d y, còn b t giác a tay ch nh l i y ph c u tóc, có v r t c ng th ng và b t an.

Mi Lâm ng t ngoài nhìn qua khe c a s chú ý c ch c a bà, lúc u còn c g ng bình t nh, nh ng ch ng m y ch c tim ã càng p càng nhanh, vang r n nh ti ng s m v y, lòng bàn tay b t giác vãi m hôi l nh toát.

Hình nh phát giác ra có ng i ang chú nhìn mình, ng i ph n ó quay l i. Tim Mi Lâm b ng th y th n th c, v i vàng t i n n tr c c a, nét m t hi n r ã v t i c i r t bình t nh. Th nh ng v bình t nh c a nàng c ng không th kéo dài c lâu.

“Con à... a con b c m nh c a ta à...” Ng i ph n ó v a th y nàng b c vào, li n a tay d i m t, khóc lóc th m thi t.

Mi Lâm s ng s , nhìn ng i ph n ôm ch m l y mình khóc lóc, ng i th y mùi ph n trang i m r t i n c a bà, không tìm ch c nh n m t khó ch u, nh ng c g ng gi bình t nh nãy gi d ng nh tan thành mây khói. Nàng ngo nh m t l i, nh mu n h i ng ng i ph n này là ai thì phát hi n ra sau l ng ã không còn m t bóng ng i.

Th này là sao?

i khái là nh n ra nàng không có ph n ng gì, ng i ph n c m th y m t mình khóc lóc v y không c hay cho l m, d n d n bình t nh l i, nh ng v n c m kh n tay lau n c m t, thút thít n c lên.

“Xin h i i th m là?” Không thềm ý v t áo tr c ng c ã b n c m t làm t m, Mi Lâm nâng ng i ph n ng i lên gh , r i m i khách sáo h i. Tuy r ng nàng ban u có chút d c m, nh ng bây gi l i không dám xác nh.

“Ta tên Xuân Y n T , là...” Ng i Ph n v n l y kh n lau khô dòng n c m t trên má, ng c nhìn nàng nh nói i u gì ó, t d ng ng ng l i, h ng h ánh r i kh n tay, k càng ch m chú nhìn Mi Lâm sau ó ng d y c n th n v ch mái tóc bên trái nàng, nh nhàng ch m vào n t ru i m u .

“Hoa Hoa nhi... con gái yêu c a m ...” Bà run r y vu t nh khuôn m t Mi Lâm, sau ó ôm ch m l y nàng, làm thân th nh nh n g y gò c a nàng không k p ph n c .

Xuân Hoa.... Xuân Hoa...

Mi Lâm m h nh l i, r t lâu r t lâu tr c ây, nàng ã t ng nghe th y tí ng g i ó. Thì ra, nàng thích hoa xuân, c bi t thích hoa xuân Kinh B c là vì nguyên do này.

a tay lên, nàng ôm ch t Xuân Hoa T , trong m t th y cay cay.

“N m ó, m u thân c ng là hoa khô c a c Xuân Mãn Viên. Bao nhiêu công t , quý nhn không có ai là không qu xu ng d i chân váy c a m u thân.” Xuân Y n T v a c n h t d a v a k l i quá kh hi n hách c a mình cho con gái.

Mi Lâm t i c i nhìn bà, nghe bà nói không h th y chán.

“Ch là t sau khi có con, cu c s ng càng ngày càng sa sút.” Xuân Y n T th dài, nét m t l rõ v mu n phi n. “M u thân không ph i không th nuôi con. Ch là n i ó n u còn thì l i gi m lên v t xe c a ta, vì th lúc ó nghe th y có quý nhân mu n thu nh n hài nhi b i d ng thành th h , m u thân ngh i ngh l i, quy t nh cho con i theo b n h , dù sao c ng t t h n l i cùng m u thân làm ngh này.”

Mi Lâm d m t ti ng, nét m t v n t i c i.

“Con ng trách m u thân nhé.” Xuân Y n T nói. “Vâng.” Mi Lâm g t u.

“Con th t không trách m u thân sao?” Xuân Y n T ng lên, nghi ho c nhìn a con gái c a mình ng i i di n.

“Không trách.” Mi Lâm l c u, v n c i r t t i, nhìn ánh m t c a Xuân Y n T có nét quy n luy n.

Xuân Y n T nh nhàng th ra, lúc này m i vui v tr l i, c i nói: “Con xem, n u con v n i theo ta, làm sao có th g p g m t cô gia t t nh v y.”

Mi Lâm ang mu n g t u, t nhiên th y có gì ó không úng, a lên m t ti ng, nhúu mày nói: “Cái gì cô gia?”

Xuân Y n T li c m t nhìn nàng m t cái, l y m t ngón tay ch ch trán nàng, “V i m u thân còn ng i gì n a. L n này n u không ph i cô gia tìm c m u thân thì hai m u t ta e r ng c i c ng không có ngày g p m t.” D ng l i giây lát, ánh m t bà t v r t hài lòng, c i nói: “Cô gia t ng m o tu n tú tài ba, i v i con l i r t t t, con à, ây là phúc ph n tu luy n tám i m i có c y.”

“M u thân ã g p chàng r i sao?” Mi Lâm ng c nhiên, có chút không ng r ng M Dung C nh Hòa l i ti p ki n m u thân c a mình, nh ng ngay l p t c m m s c m t, “Con v i chàng e r ng không thành.”

Xuân Y n T ng n ng i, m h h i, “Vì sao?”

“Chàng... chàng không ph i là ng i t m th ng.” Mi Lâm kh nói, ngh m u thân ch c ch n v n ch a bi t h n là ng kim Hoàng th ng, cho nên không dám ti t l .

“Không ph i ng i t m th ng...” Xuân Y n T không hi u nh c l i l i Mi Lâm, sau ó t nhiên ng d y, m t tay ch ng n nh, m t tay gõ nh lên trán nàng, “Con ng c à? M u thân sao l i sinh ra m t khuê n ng c ngh ch nh th này ch ! Cái gì mà không ph i ng i t m th ng? H n ta thích con, i v i con

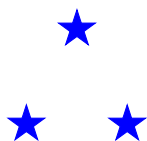
t t là c r i, con có th y ai phí nhi u công s c i tìm m u thân t ng i không liên quan ch a? Cái gì mà ng ị t m th ng? Con i tìm m tnam nhân bình th ng i, xem có th khi n con c m th y tho i mái c không? Nh ng k ó ch ng hi u gì âu, c n ki n th c không ki n th c c n t m nhìn không t m nhìn, con cho r ng b n h s không tam thê t thi p, s không ghét b con vì thân th , s không tam thê t thi p, s không ru ng b con sao? Con gái ng c ngh ch... t c ch t ta m t thôi..

Mi Lâm b m u thân ch khi n cho u ng a h n ra phía sau, nh ng không h t c gì n, ng c l i c i r t t i, t đ ng a tay ra ôm ch t l y m u thân, đ i m t vào lòngbà, m t t l .

“M u thân.” Ch c là c m nh n c s thân th ng c a m u thân. B qu m ng c ng c m u thân yêu th ng, ó là ng ị toàn tâm toàn ý lo l ng cho nàng.

Xuân Y n T b ng đ ng l i, không nói gì thêm, run run ôm l y con gái.

ây là l n u tiên t khi g p m t, nàng g i m u thân.

Kt sau khi b m u thân m ng m t tr n, Mi Lâm tr nên vui v h n, trong lòng không còn chút hoài nghi. Ch là lúc M Dung C nh Hòa xu t hi n, nàng không h có v gì là c m kích hay vui m ng, s c m t r t bình th ng. nh m t h n đ n xám x t l i, cu i cùng bi n thành h t h ng. Nàng b ng th y tìm p nhanh, ch mu n ôm ch t h n không bao gi buông ra.

Nàng gi v v p ngã, úng nh trong đ oán, M Dung C nh Hòa k p l y nàng, sau ó nàng tì n tay rút chi c túi th m x u xí đ i eo. Cái ó không ph i làm cho h n, nhìn nó c tr n tr ng nh v y nàng c m th y th ng th ng, mu n làm l i m t chi c khác, i có c h i r i a cho h n.

M Dung C nh Hòa ã quen v i vi c th ng xuyên s túi th m, vì v y r t nhanh ã phát hi n ra túi th m bi n m t. Ngay l p t c h n i tìm kh p n i, c Miên Xuân Uy n đ ng nh u b h n l t tung.

Mi Lâm không ng h n l i có ph n ng đ đ i nh v y, tho t u nàng gi t mình sau ó kéo h n vào phòng r i a m t túi th m khác v a làm xong cho h n.

Chi c túi th m màu xanh d ng có ng tâm k t, bên trong là h ng th o m c có tác d ng an th n, b t lu n là thêu tay hay nút th t k t u p h n cái tr c r t nhi u.

M Dung C nh Hòa c m túi th m trong tay không hi u gì, nh nói cái này không ph i cái mình mu n tìm nh ng may ph n ng nhanh, không suýt n a thì nói ra nh ng l i chu c h a vào thân. Ng m i ng m l i chi c túi trên tay, v a nhìn v a không gi u gi m c ni m vui trên nét m t, sau ó t nhiên phát hi n bên trong túi th m có thêu m t ch Xuân, m t ch C nh.

Ngón tay cái nh nhàng l n trên hai ch ó, h n c m th y tim mình p thành th ch, y t h u dao ng, ng c m t nhìn úng lúc th y nét m t t i c i có ph n c ng th ng c a Mi Lâm, b t giác áp l i b ng m t v m t nh mu n khóc, sau ó ôm ch t nàng vào lòng.

“Ta quy t không ph nàng.” H n ng ng u lên, gi ng nói khàn khàn. Mi Lâm m t ti ng, sau ó c m l y túi th m t trong tay eo lên eo cho h n.

“Túi th m ó là thi p l y.” Nàng gi i thích, có chút ng ng ngừng, k th c chuy n này nói rõ ra là c, nàng l i thích hành ng nh m t tên tr m v y. “ ó v n ch là món thi p làm ình lúc r nh r i, l i b cháy qua l a, không nên dùng v n h n.”

Th y h n có chút không n , l i nói: “Chàng mà thích, sau này thi p s l i làm cho chàng.”

M Dung C nh Hòa li n nhìn Mi Lâm c i, g t u lia l a.

Mi Lâm nhòm ra ngoài c a th y ám nô t th v v n ang c ng th ng s hãi i tìm túi th m, li n thúc h n m t cái. M Dung C nh Hòa hi u ý, g i Thanh Y n b o h n không c n tìm n a.

Thanh Y n s c s o, phát hi n ra h n có túi th m m i, l i th y th n s c hai ng i không gi ng th ng ngày, hi u rõ, c i áp l i sau ó cáo lui.

Thanh Y n i ra c m t lát, ngoài vi n c ng yên t nh d n, h nhân u lui i.

M Dung C nh Hòa quay l i nhìn Mi Lâm, vì i Vu ã hoàn toàn ph c h i l i th tr ng cho nàng, nên t sau khi t nh l i, nàng càng ngày càng tr nên ho t bát, c ng càng ngày càng p, không còn g y gò nh m t n m tr c n a.

Mi Lâm b h n nhìn n m c ng ng ngừng, quay l ng i s p x p l i h p kim thêu bên c nh nh ng l i b h n a tay ra ôm ch m ng c l i. H i th m áp nóng bên tai khi n nàng b t giác run nh .

“Ta ã cho ng i chu n b h t r i. i n mùa thu, ta s r c nàng vào cung.” M Dung C nh Hòa th th bên tai nàng, gi ng nh m t nam nhân bình th ng ch không ph i gi ng i u c a m t b c v ng.

Mi Lâm h i ng ngàng, b t giác quay m t i, ang nh lên ti ng h i l i b h n qu n ch t l y ôi môi không th nào lên ti ng. Mãi m t h i, h n m i nh nhàng buông l i, nói: “Tr m ch mu n l y nàng làm thê t . H u cung c a tr m c ng ch có m t n nhân duy nh t là nàng.”

Mi Lâm b t giác n m ch t cánh tay h n t trên eo mình, ánh m t tr u n ng, l ng ng c ph p ph ng m t h i không nói thành l i. Khi quy t nh t b t t c l i bên c nh h n, nàng không h ngh r ng h n s c i mình, càng không dám c ao h n ch có mình là ng i ph n duy nh t. Hôm nay nghe th y h n nói làm nàng c m giác nh ang n m m v y, r t không chân th t.

“Nh ng...” M Dung C nh Hòa l i lên ti ng, nàng b ánh th c kh i tr ng thái ng n ng , ang nh t c i gi u b n thân thì l i nghe th y h n nói ti p: “Nh ng ta ã i nàng m t n m r i, không th i thêm c n a.” Lúc nói câu này, bàn tay h n đ n đ n t lên khuôn ng c m m m i c a nàng, bi u th rõ ý c a mình trong câu nói ó.

Mi Lâm m t, cái c m giác m m h h chua chua ng t ng t vì l i nói c a h n trong ch c lát bay lên chín t ng mây, t c gi n ánh h n m t cái, ang nh u i ra ngoài thì l i không th nào i di n v i ánh m t ch a y khát v ng quy n luy n ó, trái tim b ng run lên nhè nh .

“Nh ng ó... C ng ph i i n bu i t i.” Nàng b n l n, m t nhìn ông nhìn tây, ch là không dám nhìn vào ôi m t n ng nhi t nh mu n thiêu t ng i khác c a h n.

M Dung C nh Hòa b u môi, có v không ng ý, nh ng v ng t u. “Nàng ng ý r i y, không c thay i âu!” Th c t thì, trong lòng h n th y r t vui, r t vui, h n v n cho r ng còn ph i t n nhi u công s c m i khi n nàng tha th .

Mi Lâm “ ” m t ti ng, ngh b ng cho dù nàng ph n i thì s r ng h n c ng không yên. nh th n l i, nh n m t chuy n khác, bèn nói: “Vi t T n... Vi t T n c ng ch là mu n giúp thi p, chàng ng trách nó...”

V a nghe n Vi t T n, M Dung C nh Hòa li n nh l i m t chuy n ng c ngh ch c a mình, b t giác có chút au u.

“Ta không trách nó. Th t ra mu n a nó ra bên ngoài là cho nó rèn luy n b n l nh, nàng ng lo, nó có ng i ch m sóc, qua m t vài n m tr ng thành h n, ta s tri u nó h i kinh thôi.” H n bu t mi ng an i Mi Lâm, th y nàng m m c i m i trút c gánh n ng trong lòng.

Mi Lâm không h ỉ bi t r ng, cho dù qua m t vài n m n a, d u Vi t T n có tr ờng thành, M ỹ Dung C nh Hòa c ng không bao gi ết nguy n cho c u ta tì p c n nằng m t l n n a.

Đ i Viêm huy hoàng tám tr m n m m ị n m, V ết trung h ng, s ĩa gia bình lu n, t ng là m t b c ết v ng t tr c ết n gi có m t không hai. ết ng nhiên truy n k ết không ch ết nói h n th ng nh t ết c toàn thiên h ết, k t thúc m t th ết ết i qu n hùng phân quy n chi n tranh lo n l c, mà còn vì tác phong hành s ết quy t oán l n nh ng th ết o n máu l nh c a h n. Nh ng chuy n ết c bi t trong v n ết chính s ết thì c ng không c n ph ết i nh c ết n, ch là vi c h n làm ch ết hôn cho thái giám ết i t ng qu n c a mình và m t nam t ết khác và chuy n su t ết i ch có m t th ết t duy nh t, ch hai chuy n này th ết c ng ết h n l u danh thiên c ết .

ết ng nhiên, M ỹ Dung C nh Hòa không bi t, cho dù bi t r ết i c ng không th ết m tâm. N u ết ã làm thì ch ết c ch n có ng ết i bàn ra nói vào, ết c bi t là m t ng ết i ng ết i v trí nh ết h n. Ng ết i m nh làm, k ết y u bàn tán, th ết i chính là nh ết v y. H n mu n s ết t do, cho nên b t bu c ph ết i ng trên thiên h ết . Vì v y, cu ết i cùng h n dám công nhiên thách th ết c nh ng l ết giáo ết c l u truy n nghìn n m nay, tác thành cho Thanh Y n và Thi Qu ết ng ết ng chính chính thành thân, ết ng th ết i c ng không ết ng ết i con gái c a mình ph ết i ch u m t chút t n th ết ng nào.

N u nh ết nghe ết n hai ch ết truy n k ết, h n nh t ết nh s ết m a mai gi u c t. H n ngh ết n u nh ết có ết v ng nào c ng ng c ngh ch nh ết mình, c ết ng trên l ết ng m t thi th ết không h ết quen bi t m y ngày, thì e r ng c ng bi n thành truy n k ết m t th ết i. Truy n k ết, ết i cách nhìn thì ch ết ng ph ết i là có m t cu c ết i th m thi t bi th ết ng h n ng ết i khác g p b ết i ph n sao. Gi ng h n, gi ng chi n th n Tàng Trung V ết ng. Th ết i niên thi u, h n ch ết v ng v n m t ý ni m ết c c ết i ng a tung hoành sa tr ết ng, ết i âu có ng ết ng m ết cao n ng ết i v ết v ng ó. Còn Tàng Trung V ết ng, nguyên th n khai qu c c a ết i Viêm...

Ngày hôm ó, m y ng ết i ang ng ết i d ết i l u Nghinh Hoa trong Miên Xuân Uy n u ng trà ánh c ết, ết i Vu ết t nhiên nói: “ ết ã n lúc ph ết i t bi t r i.”

B n b b ng im l ng.

Nhìn th y v m t ng ết ngàng c a m i ng ết i, ết i Vu c ết i.

“Có ng i n tìm ta.” D ng l i giây lát, h n nhìn M Dung C nh Hòa.
“Nh c n ng i này, ng i c ng bi t.”

ó là m t nam nhân cao l n v m v , h n m c trên ng i m t thân y ph c m c m c, l ng vắc m t v t dài c b c b ng v i. H n ng bên ngoài Miên Xuân Uy n, s c m t ch t phát, khí khái c ng tr c.

“Ta v n là i Vu c a vùng Hà Nguyên i a.” i Vu nói, ánh m t trong sáng, kèm chút th m sâu c a h i c.“ Lúc ó d t c xúi gi c ác ma, gây ra tai n n cho th n dân c a ta, ta dùng th n l c luy n hóa tai ng thành c trùng, trúc g p c trùng ch t khô, từng bách g p c trùng từng bách cháy r i, ta b c ng m vào ng i, ành t v n công cho chính mình và c trùng cùng ng sâu ngàn n m.

S sách không có chi ti t ghi l i Hà Nguyên i a. Vì v y khi h n nói l i chuy n x a, i v i m i ng i mà nói c ng không có gì khác so v i m t câu chuy n th n tho i. Nh ng n ng l c c a h n qu th t không gì ng ng i th ng, cho nên m c dù nghe không hi u, nh ng ai c ng tin.

“Sau ó, h n xông vào ánh th c ý th c c a ta. Ta th y h n ta ch t d i a huy t, oán gi n quá cao li n dùng th n l c b o l u l i c th và linh h n cho h n, gi l i bên c nh làm b n. Mãi n khi hai ng i n mang c trùng i kh i, ta m i ph c sinh. H n ta quy n luy n b x ng khô ó nên không mu n r i i, nh ng không ng r ng l i b ng i mang i m t.” i Vu nh c n ng i này thì nhìn sang M Dung C nh Hòa.

M Dung C nh Hòa th n s c b t ng, h n ã oán ra c nam nhân ó là ai. L n ó h n quay l i th ch lâm Chung S n, m t là vì tìm hi u ng t t t An D ng i Chung S n, hai là vì Tàng Trung V ng. H n tìm th y trên mình Tàng Trung V ng có l nh phù i u binh khi n t ng, ây c ng là di v t mà con cháu Tàng Trung V ng i i nh n nh, phàm là ng i có trên tay l nh phù, T ng o Quân nh t nh s ph c từng m nh l nh. ây c ng là lý do vì sao h n có th lãnh o T ng o Quân tr c gi v n không ph c từng ng i ngoài. Ch là h n không ng r ng, linh h n Tàng Trung V ng v n y m bên trong l nh phù, sau ó m n th xác c a ng i v a m i ch t ó, m t m y n m tr i mãi n khi linh h n và th xác hoàn toàn hòa nh p vào nhau m i i tìm i Vu.

Nh ng chuy n này nghe thì th y hoang ng, th nh ng trên i này nh ng chuy n th n bí âu ph i là ít?

Nhìn th y bóng hai ng i b c i, d n d n khu t d i dần dây leo s n anh, M Dung C nh Hòa t nhiên a tay kéo Mi Lâm vào lòng, ôm ch t nàng t ng sau.

T u n cu i, nam nhân ó không nói dù ch m t câu. Không nói n nh ng quá kh khi n ông ta oán h n không cam, c ng không truy c u M Dung C nh Hòa t i t ý dùng đi v t trên ng ị mình. Ông ta l i bên c nh i Vu gi ng nh m t tùy từng th m l ng ch không ph i nhân v t t ng hi n hách m t th i.

“Hoa Hoa nhi, nàng có bi t tên húy c a Thánh t không?” M Dung C nh Hòa c n l y tai Mi Lâm, th th .

Mi Lâm nhúu mày, a tay y m t h n ra, “Không bi t. ng g i thi p là Hoa Hoa nhi.”

M Dung C nh Hòa “ ” hai ti ng, né tránh bàn tay nàng, l i sáp n, ti p t c nói: “Hoa Hoa nhi, ta nói nh nàng nghe, Thánh t tên n danh m t ch Càn.”

Mi Lâm buông tay xu ng, l i b h n n m l y, toàn thân có v s ng s . Càn? M Dung Càn?

Nàng nh l i tr c b thi c t ó có kh c b n ch , “Càn t c h i ta”, ch ng l ... hay là... nàng ch m chú nhìn nam nhân ang k sát m t mình, ánh m t nghi ho c b t nh.

M Dung C nh Hòa hôn lên trán Mi Lâm, sau ó nh g t u, coi nh th a nh n s suy oán c a nàng.

Theo suy oán c a M Dung C nh Hòa, n m ó Thánh t khai qu c vì k Tàng Trung V ng võ công cái th , nh ng l i không th t c b binh quy n c a ông nên bày ra m t c k , bí m t l nh Tàng Trung V ng đ n quân ti n n th ch lâm tiêu di t đ nghi p H t c, i Tàng Trung V ng và H t c song ph ng l ng b i thì phái ng i dùng h a c t cháy th ch lâm, cu i cùng tàn sát c hai bên, c ng bi n th ch lâm tr thành m t vùng t c không ai dám qua l i. K này chính là m t m i tên trùng hai ích.

ng nhiên, ó c ng ch là nh ng suy oán c a h n, s th t ra sao thì có l ch linh h n c anam nhân th m l ng kia m i rõ.

“Vì th mà chàng m i b o thi p kh u u v i ông ta?” Mi Lâm b t giác rùng mình, ch c m th y lòng đ v ng qu th t áng s .

M Dung C nh Hòa ôm ch t nàng, “ ” m t ti ng. M y cái kh u u ó, tuy r ng có ý kính tr ng sùng bái, nh ng quan tr ng v n là mu n thay m t t tông chu c l i. Có l nam nhân ó ã bi t, thêm vào n a khi nhìn th y h n t tay chôn c t ba b hài c t ó c ng ã ng m cho phép h n dùng l nh phù c a mình.

“V y ông ta v a nãy... ông ta s không tr thù chàng ch ?” Mi Lâm ngh n bi u tình nam nhân thâm tr m nh bi n sâu khi n ng ị khác khó lòng suy oán, b t giác lo l ng.

“Ai bi t c. Hoa Hoa nhi, nàng lo l ng cho ta ?” M Dung C nh Hòa không nh ng không phi n nã, ng c l i còn t r r t vui m ng.

Mi Lâm im l ng không nói gì, mãi h i lâu m i tr l i: “Chàng còn n thi p m t ân tình.” N u nh không ph i h n k l i chuy n c thì nàng c ng ã s m quên m t.

M Dung C nh Hòa h i ng ngàng, lo l ng, s nàng nh c n chuy n mu n b h n mà i, sau ó c i hi ha nói: “Nói gì m t tình hai tình gì ch , t t c tình c a ta u là c a nàng, nàng mu n bao nhiêu c ng c.”

Vô l i! Mi Lâm ng c lên nhìn tr i xanh, m c cho ng i ó t do hôn lên trán nàng, bi u tình trên m t b ng tê d i. Nàng s m bi t h n s dùng muôn v n lý do c tuy t nh ng chuy n nàng mu n làm, cho dù trong tay có b ng ch ng c ng khó lòng t c.

C m nh n c rõ bàn tay c a h n, h i m c a h n, ánh m t nàng c ng tr nên d u dàng.

Không trung mây tr ng l ng l trôi, cây trong v n t i xanh s c th m, kh p s n núi hoa đ i b t ngàn, trên đ c s n núi ó lác ác m y mái nhà dân ph ng ph t khói b p, th t p bi t bao!

Mà th c ra, b t k n i nào có h n, v i nàng c ng u p c .

H T